

Εργατική Λέσχη Περιστεριου

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ: “*Made in Dagenham* (2010)” **ΚΥΡΙΑΚΗ 15.03** στις **20:00**

1968, Ντάγκεναμ, Μεγάλη Βρετανία

Τον Μάιο του '68, οι ράφτρες των καθισμάτων σε εργοστάσιο της Ford στο Ντάγκεναμ της Μεγάλης Βρετανίας, κατεβαίνουν σε απεργία διεκδικώντας “Ίση Αμοιβή για την Ίδια Εργασία”. Αυτές και άλλες συναδέλφισσές τους δουλεύουν επί σειρά ετών στα εργοστάσια της αυτοκινητοβιομηχανίας, κάτω από άθλιες συνθήκες.

Νέες και ηλικιωμένες υποχρεούνται να δουλεύουν ημίγυμνες λόγω ζέστης, υποχρεούνται να βάζουν κουβάδες για να μαζεύονται τα νερά της τρύπιας στέγης που στάζει και παρότι ειδικευμένες αμείβονται με το μισθό του ανειδίκευτου εργάτη. Κάτι που την συγκεκριμένη εποχή ήταν καθεστώς για όλες τις εργαζόμενες γυναίκες!

Σε σύνολο 55.000 εργαζομένων στη Ford, υπάρχουν συνολικά μόλις 187 γυναίκες που διεκδικούν αυτό που σήμερα ακούγεται περισσότερο από αυτονόητο: ίση αμοιβή!

Οι επαναστάτριες εργαζόμενες, προδομένες ακόμη και από το ίδιο τους το (ανδροκρατούμενο) συνδικάτο θα κατέβουν σε απεργία. Οι άντρες συνάδελφοί τους εκλαμβάνουν τον αγώνα τους ως απειλή στα δικά τους συμφέροντα και προσπαθούν (μάταια) να τις αποτρέψουν. Ο μόνος που βρίσκεται απρόσκοπτα στο πλευρό τους είναι ο εκπρόσωπος του δικού τους σωματείου, Άλμπερτ, ο οποίος δεν διστάζει να αναμετρηθεί με τους υπόλοιπους (ξεπουλημένους) συνδικαλιστές!

Υπό την καθοδήγηση της δυναμικής και πεισματάρως Ρίτα Ο'Γκρέντι, που βάζει πολύ ψηλά τον αγώνα τους - αναλαμβάνοντας βαρύ προσωπικό και οικογενειακό κόστος - τα πράγματα θα οδηγηθούν στα άκρα. Ο Φορντ (ο Β') αρνείται κατηγορηματικά οποιαδήποτε αύξηση μισθού, επικαλούμενος οικονομικό πρόβλημα (!), φοβούμενος ουσιαστικά ότι μια τέτοια κίνηση θα προκαλούσε αλυσιδωτές αντιδράσεις και θα αναγκαζόταν να υποκύψει συνεχώς. Γι' αυτό και εστιάζει στο να βρει πατήματα κατά της ηγεσίας των συνδικαλιστών (τι πρωτότυπο!) ώστε να τους προσεταιριστεί (αυτό κι αν είναι πρωτότυπο!!!).

Ο Φορντ είναι που θα απειλήσει την κυβέρνηση (έως και τον ίδιο τον πρωθυπουργό της Μεγ. Βρετανίας) για τα εκατομμύρια λίρες που χάνονται και για τις θέσεις εργασίας που κινδυνεύουν.

Στο πλευρό αυτών των γυναικών θα βρεθεί την κατάλληλη στιγμή ένας ανέλπιστος (και πολύ χρήσιμος) σύμμαχος (ο Κοέλο κάτι θα είχε να πει επ' αυτού) που θα αναπτρώσει τις ελπίδες τους...

Η ταινία με τον ανούσιο (έως βλακώδη) μεταφρασμένο στα ελληνικά τίτλο “Γυναίκες Έτοιμες για Όλα”, βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά και πρόσωπα, πλην της πρωταγωνίστριας Ρίτα Ο' Γκρέντι (Sally Hawkins), πρόσωπο το οποίο δημιουργήθηκε για τις ανάγκες της ταινίας.

Όλα ξεκίνησαν από μια ραδιοφωνική εκπομπή του Radio 4, με τίτλο “The Reunion”. “Το σόου εκείνο συγκέντρωνε μια ομάδα ανθρώπων που είχαν αναμιχθεί σε κάτι ιδιαίτερο στο παρελθόν. Οι γυναίκες αυτές ήταν στον ραδιοφωνικό “αέρα”, μιλώντας για την απεργία του 1968...” εξηγεί ο παραγωγός της εκπομπής Stephen Woolley.

Ο Woolley ενδιαφέρθηκε να ακούσει από κοντά αυτή την ιστορία και έτσι μαζί με τη συνεργάτιδά του (και σύζυγο) παραγωγό Elizabeth Karlsen, ταξίδεψαν μέχρι το Dagenham για να γνωρίσουν αυτές τις γυναίκες. “Ήταν σπουδαίες”, λέει γελώντας, “πραγματικά αστείες. Έγινε όμως προφανές, αφού μιλήσαμε μαζί τους, ότι θα ήταν αδύνατον να απομονώσουμε μόνο μία από τις ιστορίες τους. Αν εστιάζαμε σε μία μόνο γυναίκα - στην ιστορία της, τον σύζυγο και τα παιδιά της - τότε αυτό θα ήταν σαν εισβολή στην ιδιωτική της ζωή. Τέλος πάντων, κάνουμε μια ταινία, όχι ένα ντοκιμαντέρ. Έτσι δημιουργήσαμε έναν χαρακτήρα

που αποτελεί μια διασταύρωση 2 ή 3 από αυτές τις γυναίκες, παρά μόνο 1 συγκεκριμένη. Με αυτόν τον τρόπο προέκυψε η Ρίτα. Μπορεί να είναι ένα μυθοποιημένο αμάλγαμα πολλών διαφορετικών ανθρώπων, όμως έχουμε παραμείνει πιστοί στα γεγονότα.”